

РЕШЕНИЕ

№ 19576

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3222** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на “ Св.Козма и Дамян „ЕООД с ЕИК[ЕИК] , представлявано от Х. В. чрез адв. А. Н. против Решение № 624 / 17.02.2025г постановено по нахд № 11876 /2024г на СРС , 121 състав,с което е потвърдено НП № 23-2400221/12.07.2024г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област" към Главна Дирекция „Инспектиране на труда", с което на „СВ. КОЗМА И ДАМЯН” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.416 ал.5 КТ вр. чл.414 ал.3 КТ за нарушение на чл. 61 ал. 1 вр. с чл. 1 ал. 2 КТ.

Твърдят се съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон ,което според касатора е довело до неправилни изводи за законосъобразност на оспореното НП. Конкретизира ,че въззивния съд е игнорирал приложените към преписката писмени доказателства , за сметка на свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по акта .

Счита ,че не е безспорно доказано полагането на труд от страна на А. С. без да е сключен с нея трудов договор,същата не била заварена при проверка в обекта да изпълнява трудови функции и неоснователно се твърдяло от АНО ,че липсата на подпис от страна на работника , означавало че трудовия договор не е възпроизвел правни последици т.е че същия не е сключен.Претендира се заплащане на направените разноски .

В съд.заседание касатора се представлява от адв.Н.,който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на СРС респ.на НП. Претендира разноски.

Ответника се представлява от юриск.И. ,който моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и му се присъди юристконсулско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение ,платено от касатора. Представителя на СГП моли да се остави в сила решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срок, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 58д т.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА,поради следното :

За да приеме ,че св. А. С. е полагала труд при работодателя „СВ. КОЗМА И ДАМЯН” ЕООД, без да е сключен с нея трудов договор, СРС е приел безкритично ,изложеното в АУАН № 23-2400221/13.05.2024 от св.А. К. въз основа на който е издадено и обжалваното пред районния съд НП със същото съдържание.

В разглеждания случай е несъмнено установено, че трудов договор, подписан от двете страни, няма. Представеният договор № 2 / 10.08.2023г /л.23 от въззивното дело/ , не е подписан от служителя св.С. , поради което АНО е приел ,че същия има значението само на проект за такъв. Това обстоятелство не се оспорва и от касатора /без значение са причините ,поради които не е подписан трудовия договор ,от служителя , който е и подател на сигнала до АНО/. Следователно задължителната писмена форма за сключване на трудов договор не е спазена,с което е нарушена разпоредбата на чл.62 ал.1 от КТ ,а не на чл.61 ал.1 от КТ .

Не е спорна между страните и ,че съгласно уведомление по чл. 62 ал. 5 КТ за сключен трудов договор от 10.08.2024 г. и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 ал. 5 КТ с изх. №22388233381651/10.08.2023 г., договорът е регистриран в ТД на НАП на 10.08.2024 г.

Със Заповед №2/16.10.2023 г. е било прекратено трудово правоотношение със С. ,за което в кориците на въззивното дело също съдържа на л.17 уведомления по чл. 62 ал. 5 КТ от 23.10.2023г .

На база представените ведомости за изплатено трудово възнаграждение на С. е направен неправилия извод ,че същата е полагала труд за периода от м.8 –м.10.2023г без да има сключен трудов договор с работодателя. Този извод се опровергава от посочените по-горе доказателства ,доколкото „неподписания“ от служителя ТД № 2 / 10.08.2023г е бил регистриран в НАП, а впоследствие е бил прекратен.

Според настоящия съдебен състав ,в случая е налице несъответствие между установената фактическа обстановка, описанието на нарушението и неговата правна квалификация. Предвид описаната фактическа обстановка ,настоящия касационен състав , приема , че нарушението е по чл. 62 ал.1 от КТ. Нарушение по чл. 61, ал., от КТ ,каквато квалификация е дадена от АНО предполага изначална липса на трудов договор ,а както беше посочено по-горе ,такъв безспорно е сключен , регистриран е в НАП , но не е спазена установената форма ,доколкото не е подписан от едната страна по договор – служителя.

От друга страна АНО не е установил по категоричен начин датата на извършване на нарушението. Абсолютно неаргументирано в НП се сочи датата 14.08.2023г ,като дата на извършване на нарушението. След като се приема ,че липсва въобще трудов договор /нарушение на чл.61 ал.1 от КТ/, не е ясно как е определена датата на извършване на нарушението. Неправилно възприетата фактическа обстановка ,лишава съда от възможността да проследи спазването на сроковете по чл.34 от ЗАНН .

Неправилна правна квалификация на извършеното нарушение и напълно хипопетично определената дата на извършване на нарушението,нарушава съществено правото на защита на санкционираното лице .

Безспорно установеното полагане на труд от С. при неподписан от нейна страна трудов договор , би могло да се определи и като нарушение на чл.63 ал.1 изр.първо от КТ ,но такава правна квалификация отново не се съдържа в обжалваното пред СРС наказателно постановление.

Изложеното дотук ,обулавя нарушаване и на процесуалната разпоредба на чл.52 ал.4 от ЗАНН ,съгласно която преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Очевидно такава задълбочена проверка не е извършена от АНО и същият е издал НП приемайки за безспорно установени констатациите в АУАН. Едностранно са ценени свидетелските показания от районния съдия , който не е отчел и вътрешното им противоречие , както и противоречието с останалите писмени доказателства събрани в хода на административно-наказателното производство.

Достигайки до извод ,за законосъобразно ангажиране на административно наказателната отговорност на “ Св.Козма и Дамян „ЕООД с НП № 23-2400221/12.07.2024г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област" към Главна Дирекция „Инспектиране на труда",за извършено нарушение на чл. 61 ал. 1 вр. с чл. 1 ал. 2 КТ,въззивния съд е постановил неправилно решение,което следва да се отмени и се постанови друго , с което се отмени изцяло горепосоченото НП.

При този изход на спора, искането на касатора за присъждане на разноски е основателно и ответника следва да се осъди да заплати на “ Св.Козма и Дамян „ЕООД сумата 500лв - адв.възнаграждение. Възражението за прекомерност на адв.възнаграждение е неоснователно.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 624 / 17.02.2025г постановено по нахд № 11876 /2024г на СРС , 121 състав,с което е потвърдено НП № 23-2400221/12.07.2024г на директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област" къ Главна Дирекция „Инспектиране на труда", и вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-2400221/12.07.2024г на директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област" към Главна Дирекция „Инспектиране на труда".

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Инспектиране на труда" да заплати на “ Св.Козма и Дамян „ЕООД с ЕИК[ЕИК] , представлявано от Хриситана В. сумата 500лв –адвокатско възнаграждение .

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

